

Muligheder. Endnu mere mærkeligt lyder det, at det ærede Medlem tilføjede, at han ogsaa kunde tænke sig, at Grunden kunde være den, at Kasserne nu var afhængige af Regeringen paa Grund af de Laan, der er ydet Kasserne. Jeg forstaar ikke et Ord af en saadan Udtalelse. Jeg synes, at den Tendens, der gaar gennem den, er beklagelig og, som det ærede Medlem maa vide, uden nogen som helst Forbindelse med Virkeligheden. De Laan, der er ydet de nødstedte Arbejdsløsheds-kasser, er ydet dem med Tilslutning fra Rigsdagen og fuld Tilslutning fra Regeringen som Udtryk for, at det er nødvendigt gennem disse vanskelige Tider at holde disse Kasser oppe, og de Tilbagebetalingsvilkaar, som er fastsat, har jo ogsaa faaet det ærede Medlem Hr. Staunings saavel som hele Socialdemokratiets Tilslutning. Jeg forstaar derfor ikke, at man har nogen som helst Basis for Formodninger af den Art, som det ærede Medlem udtalte, lige saa lidt som jeg forstaar, at det ærede Medlem i denne Sammenhæng føjede til, at i dette Spørgsmaal er Kasserne ikke den svageste Part. Det er vel sagtens en Genklang af det ærede Medlem Hr. Staunings Udtalelser under Finanslovsforslagets første Behandling, hvor det ærede Medlem Hr. Stauning jo slog ud med Haanden og i den Stil, han den Dag havde valgt at tale i, henlede Opmærksomheden paa, at denne Tilbagebetaling under ingen Omstændigheder maatte ventes. Jeg vil derom sige, at naar Laan er stiftet, og man er gaaet ind paa visse Tilbagebetalingsvilkaar, er man berettiget til at vente, at disse Vilkaar opfyldes fra Laantagernes Side, og saa længe, der ikke foreligger en praktisk Redegørelse for, at man er ude af Stand til at opfylde disse Vilkaar, synes jeg, at man fra udenfor-staaendes Side og fra de Personers Side, der dog ogsaa er sat til at varetage Samfundets Interesser, skulde undlade de indirekte Opfordringer til ikke at opfylde disse Forpligtelser, som fra denne Talerstol ved mere end een Lejlighed i den senere Tid har lydt, og som jeg ogsaa antager, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsens Udtalelser var Udtryk for. Det ærede Medlem sagde, at Arbejdsløsheds-kasserne havde haft en uhyre samfundsmæssig Betydning. Han nævnte det Beløb, der af Arbejderne var blevet indbetalt til Kasserne i det sidste Aar, og anførte, at der for dette Aars Vedkommende vilde blive indbetalt ca. 20 Mill. Kr. af Arbejderne, og det ærede Medlem udtalte saa: Er det ikke Penge, der spares for det offentlige? Jeg forstaar saa inderlig

vel, at det ærede Medlem sætter stor Pris paa Arbejdsløsheds-kasseinstitutionen, thi det ærede Medlem har jo lagt en betydelig Del af sin Gerning netop i Arbejdet for Arbejdsløsheds-kasserne, men derfor maa det ærede Medlem ikke søge Patent for sig paa denne Interesse. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at den er lige saa levende hos mig og indenfor Regeringen i det hele taget som hos det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem da spørger, om der ikke gennem det Indskud i Arbejdsløsheds-kasserne, som fra Arbejdernes Side er gjort, er sket en Besparelse for det offentlige, saa siger jeg: Jo, en Del af dette Beløb maatte naturligvis være bragt som et Offer fra det offentliges Side, men det ærede Medlem bør ikke glemme, at hele denne Institution har skabt en Betyggelse for Arbejderbefolkningen i Danmark, som Arbejderbefolkningen i de fleste andre Lande maa savne. Og denne Betyggelse er skabt ikke blot ved de Bidrag, som Arbejderbefolkningen giver, og som er betydelige i Forhold til Ydeevnen, særlig i de senere Aar; men ogsaa gennem meget betydelige Ofre fra det offentliges, fra Stats og Kommunes Side. Og hvis det ærede Medlem nu vil sammenligne de Ofre, der i dette Land er bragt gennem Arbejdsløsheds-kasserne til Understøttelse, med de Ofre, der er bragt i andre Lande, der hærges ligesaa stærkt af Arbejdsløshed for Tiden som vort Land, tror jeg, han vil være paa det rene med, at er der end gennem Arbejdernes Bidrag til disse Kasser opnaaet Besparelser for Staten, er der til Gengæld ved hele den Side af vor sociale Lovgivning blevet paaført Statskassen og Kommunekasserne Udgifter, som tynger meget stærkt, og som man ikke, kan jeg sige, finder Mage til noget andet Sted. Derfor synes jeg, at hvis det ærede Medlem vil skifte Sol og Vind lige, bør han, idet han fremdrager de Ofre, som Arbejderne bringer til Opretholdelse af disse Kasser, og fremhæver Betydningen og Værdien deraf, paa den anden Side ogsaa erkende den Offervillighed, der fra det danske Samfunds Side er blevet givet til Kende for at afbøde de værste Virkninger af den Ulykke, som Arbejdsløsheden er.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen føjede til, at naar Danmark var kommet saa godt igennem disse Tidens Uro og oprørske Tendenser i visse Lag af Befolkningen, skyldtes det Arbejdsløsheds-kasserens Virksomhed og dette, at det blev muligt for den arbejdende Befolkning gennem Kassernes Tilskud at opretholde deres Tilværelse. Maaske har det ærede Medlem Ret